

Mani die leryhu 3 Brücke =

(= 44) 1) Sacrobüste, Johannes de

Sphaerionem opus certum.

[Leipzig: bei Walter des Capellans, 1485-1489]

Hain. X 74 295

BMB. III, S. 636.

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

(= 45) 2) Vegius, Mafleris (nicht: Vitruvius?)

De veritate et philo lethe

Leipzig: Konrad Kachelofen.

Hain. 24942

Hain X 15929, BMB III S. 632

3. Tibullus, Albinus:

Ec. 8

Elegia de amore et lani Eximio Messalae

BMB
III,
S. 623

(= 46)

Leipzig: Konrad Kachelofen. nicht nach 44 S 27

EPICEDION
HONESTÆ ET PIÆ

MATRONÆ, AFFRÆ VVVRMIN,
CONIVGIS VIRI REVERENDI ET DOCTI, DOMI-
NI M. ALBERTI HARTTVNGI, CANONICI CA-
pitularis Collegij Gumpertini apud Onoltzbacens-
ses, quæ suam in terris vitam ibidem piè
finijt, Anno Domini 1562.

4. Idus Iunij &c.

scriptum

Iohanne Baptista Lechelio
Onoltzbacensi.

Vitebergæ excudebat Gabriel Schnellboltz

EPICEDION.

ERgò etiam sunt **AFFRA** meo tua funera versu
Deploranda, viro sic cupiente tuo,
Qui tibi defunctæ virtutem propter, & omnem
Officij cultum, debita iusta parat.
Est pietas hæc digna tuo censenda marito,
Est etiam meritis gratia digna tuis.
Musa faue, tenuiq; tuas in carmine vires
Suffice, propitio numine Musa faue,
Ut præstes, quod difficilis mihi vena negabit,
Et minus offendat quod placuisse nequit.
Est vrbs, antiquum cui Guntzenbusia nomen,
Quæ iacet ad ripas Altmyla note tuas,
Hanc scribunt Comites quondam tenuisse vetustos,
Quos tulit Oetingæ clara propago domus.
Seckendorffiacæ sed ab his est vendita stirpis
Nobilibus, certi ponderis ære, viris.
Inter quos auratus Eques Nosocomion illic
Burckhardus struxit pro pietate sua,
Atq; hoc præclaris etiam prouentibus auxit,
Hospitium miseris posset vt esse viris.
Quodq; negant Proceres nunc multi, nobilis vnus
Præstitit, ergò suæ præmia laudis habet.
Huius posteritas **FRIDERICO** vendidit urbem
Hanc quoq; Burggrauio Noricaberga tuo.

Inde

Inde est, subiectam quòd Marchio clare **GEORGI**
Brandenburgensis nunc **FRIDERICE** tenes.
Civis in hac fuit vrbe pater celeberrimus **AFFRÆ,**
VERMIS ab antiquo stemmate nomen habens.
Vir pius atq; grauis, quo uix in finibus illis
Integritate sua notior vllus erat.
Quem, motus celebri virtutis laude, videtur
Redditibus Princeps preposuisse suis,
Hoc is in officio iustus fuit atq; fidelis,
Et sibi subiectis vt pater ipse fuit.
Comprobat id patriæ summus dolor, vltima fata
Dilectum cunctis cum rapuere virum.
Nec minus huic coniunx similis virtute marito
BARBARA contigerat, sic moderante **DEO.**
Illa superstes adhuc vitali pascitur aura,
Et genus à veteri prodita stirpe trahit.
Fœmina qua pia vix magis est, vel amantior vlla
Numinis, & cuius crimine fama vacat.
Munificam quæ propter opem, quam præstat egenis,
Cara suis semper ciuibus esse solet.
Quam tanquàm commune bonum superesse volentes,
Quisq; sit vt vita huic prospera, vota facit.
Talibus orta fuit defuncta parentibus **AFFRÆ,**
Dissimilis patrijs nec fuit ipsa bonis.
Nam veræ pietatis amor per vtrunq; parentem
Traditus huic tenero cum quasi lacte fuit,

Qui post succreuit veluti radicibus actis,
Et de se frugum præbuit omne genus.
Vnde verecundis transegit moribus æuum,
Et casto castas fudit ab ore preces.
Sic etiam uixit subiecta parentibus omni
Obsequio, & fecit quæ placuere, suis.
Donec consilijs **HARTVNGO** iuncta parentum,
Legitimi subijt fœdera casta torj.
Digna viro tali, vir tali coniuge dignus,
Vtraq; pars etiam stemmate digna suo.
Stirpis at **HARTVNGÆ** laudes si dicere vellẽ,
Materies vires vinceret illa meas.
Hac namq; in terris vix est antiquior illis,
Et tot præstantes vix tulit vlla viros,
Maxima pars quorum re corporibusq; secuta est
Marchiadum summa laude fideq; domum.
Nota referre mihi liceat: præconia laudum
Si modò virtuti reddere digna licet.
Vir fuit excellens **HIERONYMVS** omnibus illis
Laudibus, in tali quas decet esse viro,
Quæstorem Princeps quem cum rationibus addit,
Scit sua se tuto composuisse loco.
Difficile id gessit munus compluribus annis
Eximia fidei non sine laude suæ.
Hunc Deus ornauit sex natis, nomina quorum
Iudico præcipuè digna per astra vehj.

Nam

*Vt plerunq̄ dolet magis id, cruciatibus vrget
Quod nostros, quàm si nos mala tanta premant.
Tam fidam uitæ sociam, sociamq̄ malorum
Fata viro celeri præripuere manu.
Nam perit hæc, totos nondum bis quattuor annos
Coniugij possent cum numerare suj.
Eripiturq̄ viro tunc, cum vel maximus vsus
Ægroto posset coniugis esse suæ.
Nunc oculis vultuq̄ tuo caret A F F R A, tuamq̄
Æger opem, fidas expetit atq̄ manus.
Tu vita meliore quidem nunc viuis, at ipse
In terris miserum te sine tempus agit.
Vita D E O sed dante venit, repetita sequatur
Autorem, proprium qui sibi poscit opus.
Non igitur moriens sic A F F R A recessit in auras,
Liquerit vt sensus mens generosa suos,
Summa sed accessit cœlestis limina regni,
Lætâq̄ perpetuæ tempora pacis agit.
Cum sanctis gaudet matronis atq̄ puellis,
Cumq̄ suo veteres iam patre cernit auos.
Exempta humanis odijs, & libera morbis,
Secula nec metuens plena futura malis.
Mitiget hæc spes certa tuos Harttunge dolores,
Inuideas A F F R Æ nec bona tanta tuæ.
Tempus erit, vitam cum summa luce resumens,
Rursus in amplexus est ruitura tuos.*

A 5 Ac

*Hier fehlt
Bl A 3 sind
A 4
s. Kustoden!*

*Ac tecum aeternæ traducet tempora vitæ,
Surget & in laudes officiosa DEI.
Quicquid at interea restat tibi fortè malorum,
Id committe DEO, qui feret vnus opem.
Sic tibi difficilis minuentur tædia vitæ,
Sic mala quæq; feres auxiliante DEO.*

F I N I S.

EPITAPHIVM EIVSDEM.

*Hic dedit ALBERTVS defunctæ coniugis ossa
HARTVNGVS tumulo: spiritus astra tenet,
Cui pietas superis caroq; probata marito
Semper erat, turpi vitæq; labe carens.
Ergò, quod potuit, iusto vir motus amore,
AFFRA, tuo cineri dona suprema dedit.
TV CæLI IntVItV DVLCi sVper IsqV e potIta
SeDIbV s, In ChrIstI tVta qViesCe sInV.*

EPITA.

EPITAPHIVM VIRI CELEBER-
rimi & optimi, Hieronymi Harttungi senioris, Illu-
stris. Principum Marchionum Brandēburgensium
&c. Friderici patris, & Casimiri ac Georgij fra-
trum, Consiliarij & Quæstoris, qui obiit
Onoltzbachij, Anno Domini
1539. 7. Idus Maij.
Autore

VINCENTIO OBSOPOEO.

(Urna,
HAC iacet HARTTVNGI fragili cinis abditus
Cui fuit à nulla parte sinistra fides.
Namq; habitans terram, summo iuebat Olympo,
Quippe hic & terras & coluit superos.
Tandem autem vt natos cumq; illis serò nepotes
Vidisset, generis semina certa sui:
Tum placuit terris longum dixisse Valere,
Nec nisi cælestes pòst habitare plagas.

EPITAPHIUM
vini & spiriti
frat. Principum
et. Frederici
trum, Consiliarij
Quod dicitur Anno Domini
1539. 7. Idus May
Lictors

VINCENTIO ORZOFEO

INCIPIT HARTEVIC
Cuius est nullus parte
Nec nisi coelestis host habitare plaga.
Tunc plerumq; terris longum dicitur
Nec nisi coelestis host habitare plaga.

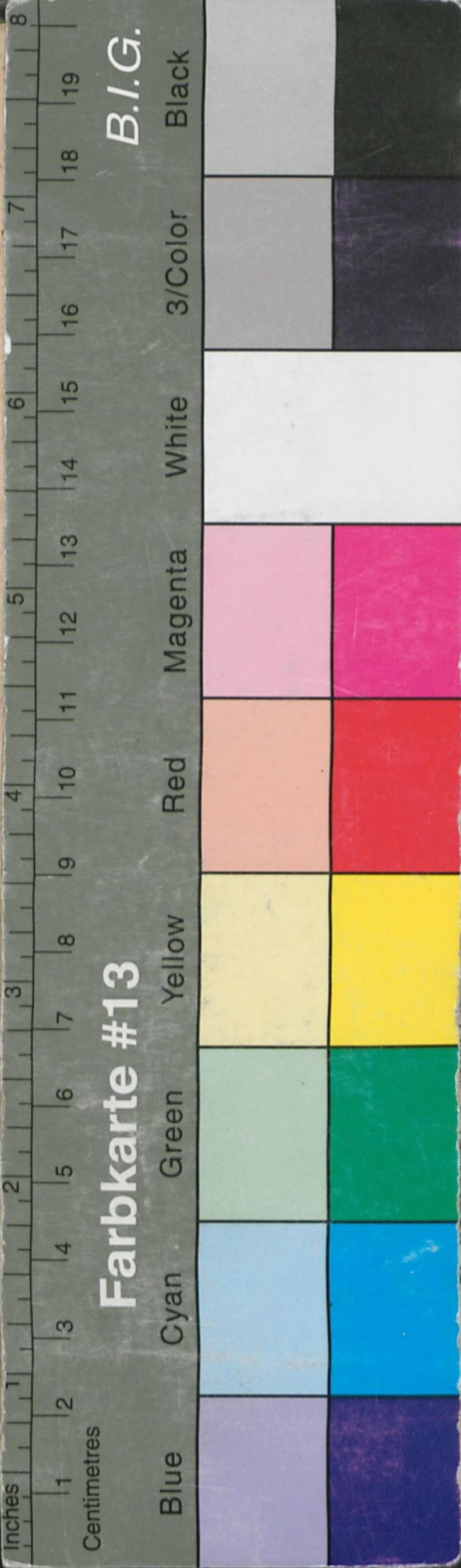
117

Fa 1388,
80

Ink.

[Faint blue ink scribble]

EDION
Æ ET PIÆ

FRÆ VVRMIN,
RENDI ET DOCTI, DOMI-
TVNGI, CANONICI CA-
bertini apud Onoltzbacen-
rris vitam ibidem piè
Domini 15 62.

Iunij &c.
iptum
à

tista Lechelio
bacensi.

Gabriel Schnellboltz.

